

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge

(2000/C 177 E/03)

KOM(1999) 352 endelig udg. — 1999/0152(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 19. juli 1999)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum, samt artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (i det følgende benævnt »direktivet«) blev vedtaget den 10. juni 1991 ⁽¹⁾.
- (2) Kommissionen har i to rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 17 i direktivet aflagt beretning om gennemførelsen af direktivet og resultaterne i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge ⁽²⁾;
- (3) i sine betænkninger og beslutninger foranlediget af Kommissionens to rapporter opfordrede Europa-Parlamentet til en ajourføring og udvidelse af direktivet fra 1991 ⁽³⁾;
- (4) handlingsplanen om bekæmpelse af organiseret kriminalitet udarbejdet af gruppen på højt plan og godkendt på Det Europæiske Råds møde i Amsterdam den 16. og 17. juli 1997 opfordrer, navnlig i henstilling nr. 26, til en intensivering af bestræbelserne for at bekæmpe hvidvaskning af penge ⁽⁴⁾;
- (5) det er hensigtsmæssigt, at direktivet som et af de vigtigste internationale instrumenter i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge ajourføres i tråd med Kommissionens konklusioner og de ønsker, som Europa-Parlamentet og

medlemsstaterne har givet udtryk for; direktivet skal i denne henseende ikke blot afspejle bedste internationale praksis på området, men også fortsat sætte en høj standard for beskyttelsen af den finansielle sektor og andre sårbare erhverv over for de skadelige virkninger af udbytte hidrørende fra kriminalitet;

- (6) GATS tillader medlemmerne at træffe de foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte den offentlige moral, og træffe foranstaltninger af forsigtighedshensyn, herunder for at sikre det finansielle systems stabilitet og integritet; sådanne foranstaltninger bør ikke indebære restriktioner, der er mere vidtgående, end det er nødvendigt for at sikre disse målsætninger;
- (7) det er ikke udtrykkeligt fastlagt i direktivet, til hvilken medlemsstats myndigheder filialer af kredit- og finansieringsinstitutter med hovedsæde i en anden medlemsstat skal indberette mistænkelige transaktioner, ej heller hvilken medlemsstats myndigheder, der er ansvarlige for, at sådanne filialer overholder direktivets artikel 11;
- (8) dette spørgsmål er blevet drøftet i det Kontaktudvalg vedrørende Hvidvaskning af Penge, som blev nedsat i medfør af artikel 13 i direktivet; myndighederne i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, bør modtage sådanne indberetninger og udøve ovennævnte ansvar;
- (9) denne ansvarsfordeling bør tydeligt fremgå af direktivet gennem en ændring af den definition på begreberne »kreditinstitut« og »finansieringsinstitut«, der er indeholdt i direktivets artikel 1;
- (10) Europa-Parlamentet har udtrykt bekymring over, at erhverv som vekslererforretninger (»bureaux de change«) og pengeoverførselstjenester (money remittance offices) er sårbare over for hvidvaskning af penge; sådanne erhverv burde allerede være omfattet af anvendelsesområdet for direktivet; for at fjerne enhver tvivl på området bør det tydeligt bekræftes i direktivet, at sådanne erhverv er omfattet;
- (11) for at sikre den mest fuldstændige dækning af den finansielle sektor som muligt, bør det ligeledes gøres klart, at direktivet finder anvendelse på investeringsselskaber som defineret i Rådets direktiv 93/22/EØF (investeringsservice-direktivet) ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

⁽²⁾ KOM(95) 54 endelig udg. og KOM(1998) 401 endelig udg.

⁽³⁾ Dok. A4-0187/96 og EFT C 198 af 8.7.1996, s. 245; Dok. A4-0093/99 og EFT C ...

⁽⁴⁾ EFT C 251 af 15.8.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27.

- (12) i henhold til direktivet er medlemsstaterne kun forpligtet til at bekæmpe hvidvaskning af udbytte, der stammer fra narkotikaforbrydelser; der har i de seneste år været en tendens til at definere begrebet hvidvaskning af penge på grundlag af en bredere vifte af forudgående eller underliggende lovovertrædelser, hvilket blandt andet afspejles i ajourføringen i 1996 af de 40 rekommandationer fra Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF), som er det førende internationale organ til bekæmpelse af hvidvaskning af penge;
- (13) en bredere vifte af prædikatorforbrydelser fremmer indberetningen af mistænkelige transaktioner og det internationale samarbejde på området; direktivet bør derfor ajourføres i denne henseende;
- (14) i fælles aktion af 3. december 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold⁽¹⁾ enedes medlemsstaterne om at lade alle alvorlige lovovertrædelser, som defineret i den fælles aktion, være prædikatorforbrydelser med det formål at gøre hvidvaskning af penge strafbart;
- (15) direktivet indeholder en række forpligtelser, navnlig om indberetning af mistænkelige transaktioner; det vil være mere hensigtsmæssigt og i tråd med filosofien bag den fælles aktion til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, at forbuddet mod hvidvaskning af penge under direktivet udvides til ikke blot at omfatte narkotikaforbrydelser, men alle former for organiseret kriminalitet samt svig, bestikkelse og andre ulovlige handlinger, der berører De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser som omhandlet i traktatens artikel 280;
- (16) når der er tale om sådanne tilfælde af svig, bestikkelse eller andre ulovlige handlinger, bør medlemsstaternes myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, og Kommissionen samarbejde indbyrdes og udveksle relevante oplysninger;
- (17) Rådet vedtog den 21. december 1998 en fælles aktion grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater⁽²⁾; denne fælles aktion afspejler en konsensus blandt medlemsstaterne om behovet for fælles tiltag på området;
- (18) i de enkelte medlemsstater bliver mistænkelige transaktioner i overensstemmelse med direktivet indberettet af den finansielle sektor, og navnlig af kreditinstitutterne; det kan konstateres, at den skærpede kontrol i den finansielle sektor har foranlediget personer, der ønsker at hvidvaske penge, til at søge andre metoder til at tilsløre oprindelsen af økonomisk udbytte fra kriminelle handlinger;
- (19) der er en tydelig tendens til øget hvidvaskning af penge gennem ikke-finansielle forretninger; dette bekræftes af FATF's undersøgelse af hvidvaskningsteknikker og -typologier;
- (20) artikel 12 i direktivet giver allerede mulighed for at udvide de forpligtelser, der følger af direktivet, til andre sårbare erhverv og virksomhedskategorier uden for den finansielle sektor;
- (21) spørgsmålet om sårbare ikke-finansielle aktiviteter er ved flere lejligheder blevet drøftet i Kontaktudvalget vedrørende Hvidvaskning af Penge;
- (22) forpligtelserne under direktivet med hensyn til kundeidentifikation, opbevaring af dokumentation og indberetning af mistænkelige transaktioner bør udvides til også at omfatte en begrænset række aktiviteter og erhverv, som har vist sig sårbare i forbindelse med hvidvaskning af penge;
- (23) notarer og selvstændige inden for de juridiske erhverv bør underlægges direktivets bestemmelser, når de udfører en begrænset række specifikke finansielle eller selskabsretlige transaktioner, hvor der er størst risiko for, at disse faggrupper ydelser misbruges til at hvidvaske udbytte fra ulovlig narkotikahandel eller organiseret kriminalitet;
- (24) når en selvstændig advokat eller et advokatfirma repræsenterer en klient i retssager, vil det ikke være hensigtsmæssigt, at advokaten er underlagt en forpligtelse i henhold til direktivet om at indberette mistanke om hvidvaskning af penge;
- (25) der henvises i direktivet til »de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge«, hvortil indberetningerne om mistænkelige transaktioner skal foretages; når det drejer sig om selvstændige advokater, bør medlemsstaterne af hensyn til den erhvervs-specifikke tavshedspligt, som advokaten skylder klienten, have mulighed for at udnævne advokatsamfundet eller andre erhvervssammenslutninger for advokater som den ansvarlige myndighed; reglerne om håndteringen af sådanne indberetninger og deres eventuelle videregivelse til politi- eller retsmyndighederne og mere generelt reglerne for samarbejdet mellem advokatsamfundet eller andre tilsvarende erhvervssammenslutninger og de sædvanlige myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, bør fastlægges af medlemsstaterne;

⁽¹⁾ EFT L 333 af 9.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

(26) der er en stigende tendens til at finansielle tjenesteydelser bestilles og ydes gennem medier (såsom post, telefon og via edb), som begrænser eller undgår direkte kontakt mellem tjenesteyderen og køberen; selv i sådanne tilfælde skal direktivets regler om kundeidentifikation overholdes; Kontaktudvalget vedrørende Hvidvaskning af Penge har drøftet sådanne transaktioner uden direkte kontakt og er nået til enighed om principper og procedurer, som bør gælde for kundeidentifikation; disse principper og procedurer bør inkorporeres i direktivet i et bilag —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 91/308/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

A. »kreditinstitut«: et foretagende som defineret i artikel 1, første led, i Rådets direktiv 77/780/EØF ⁽¹⁾, samt en filial, som defineret i artikel 1, tredje led, i nævnte direktiv og beliggende i Fællesskabet, af et kreditinstitut, hvis hovedsæde er beliggende i eller uden for Fællesskabet

B. »finansieringsinstitut«:

1. et foretagende, som ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedaktivitet er at foretage en eller flere af de forretninger, der er opført under punkt 2 til 12 og 14 på listen i bilaget til direktiv 89/646/EØF; dette omfatter erhverv som vekselererforretninger (»bureaux de change«) og pengeoverførselstjenester (money transmission/remittance offices)

2. et forsikringselskab, der er behørigt godkendt i henhold til Rådets direktiv 79/267/EØF ⁽²⁾, for så vidt som det udfører aktiviteter, der omfattes af nævnte direktiv

3. et investeringselskab som defineret i artikel 1 i direktiv 93/22/EØF,

Denne definition på et finansieringsinstitut omfatter også filialer, der er beliggende i Fællesskabet, af

finansieringsinstitutter, hvis hovedsæde er beliggende i eller uden for Fællesskabet

C. »hvidvaskning af penge«: nedenstående forsætlige handlinger:

— konvertering eller overførsel af formuegoder - vel vidende, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling - med det formål at fortie eller tilsløre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser heraf

— fortielse eller tilsløring af formuegodernes art, oprindelse, lokalisering, placering eller bevægelser eller af den egentlige ejendomsret til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling

— erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende ved modtagelsen af disse goder, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling

— medvirken i en af de handlinger, som er nævnt under de foregående punkter, medvirken med henblik på at begå den nævnte handling, forsøg på at begå den, det at hjælpe, tilskynde eller råde nogen til at begå den eller det at lette gennemførelsen heraf.

Den viden, hensigt eller tilskyndelse, som skal foreligge i forbindelse med handlingerne i dette led, kan fastslås på grundlag af objektive forhold.

Der foreligger hvidvaskning af penge, også selv om de handlinger, som har frembragt de formuegoder, der skal hvidvaskes, har fundet sted på en anden medlemsstats eller et tredjelandets område

D. »formuegoder«: aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om fysiske eller ikke-fysiske genstande, løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt retlige dokumenter eller instrumenter, der tjener som bevis for ejendomsret til sådanne aktiver eller dertil knyttede rettigheder

E. »kriminel handling«:

— en lovovertrædelse som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i Wienerkonventionen ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EFT L 322 af 17.12.1977, s. 30.

⁽²⁾ EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1.

⁽³⁾ De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer vedtaget i Wien den 19. december 1988.

- medvirken i handlinger med forbindelse til organiseret kriminalitet
- svig, bestikkelse eller andre ulovlige handlinger, som er til skade for eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, og
- enhver anden kriminel handling, der er defineret som sådan af den enkelte medlemsstat med henblik på dette direktiv

F. »kompetente myndigheder«: de nationale myndigheder, som i henhold til en lov eller anden bestemmelse er bemyndiget til at føre tilsyn med de af direktivet omfattede institutter og personer.«

2) Følgende indsættes som artikel 2a:

»Artikel 2a

Medlemsstaterne drager omsorg for, at de forpligtelser, der følger af nærværende direktiv, kræves opfyldt af følgende institutter:

1. kreditinstitutter som defineret i artikel 1, litra A)
2. finansieringsinstitutter som defineret i artikel 1, litra B)

og af følgende juridiske eller fysiske personer i udøvelsen af deres erhvervsaktiviteter:

3. eksterne regnskabskyndige og revisorer
4. ejendomsmæglere
5. notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, når de bistår eller repræsenterer en klient i forbindelse med følgende transaktioner:
 - a) køb og salg af fast ejendom eller forretningsenheder
 - b) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver
 - c) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti
 - d) oprettelse, drift eller ledelse af selskaber, investeringsforeninger eller lignende strukturer
 - e) udførelse af enhver anden finansiel transaktion,
6. forhandlere af meget værdifulde varer, så som ædelstene eller -metaller
7. pengetransportvirksomheder
8. kasinoindehavere og personer eller selskaber, der forestår driften og/eller ledelsen af kasinoer.«

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de af direktivet omfattede institutter og personer kræver, at deres kunder legitimerer sig ved hjælp af et retskraftigt dokument, når der optages forretningsmæssig forbindelse med dem, for institutternes vedkommende, navnlig når der åbnes en konto eller bankbog eller et depot.

2. Dette krav om legitimation gælder også for enhver transaktion med andre kunder end dem, der er omhandlet i stk. 1, vedrørende et beløb på 15 000 EUR eller derover, hvad enten den udføres i en enkelt eller i flere operationer, hvis der synes at være indbyrdes forbindelse mellem dem. Hvis beløbet ikke kendes på det tidspunkt, hvor transaktionen påbegyndes, skal det pågældende institut kræve legitimation, så snart det får kendskab hertil og konstaterer, at tærsklen er nået.

Når et institut optager forretningsmæssig forbindelse med eller påbegynder en transaktion med en kunde, som ikke fysisk er til stede med henblik på at legitimere sig (»transaktioner uden direkte kontakt«) finder de principper og procedurer, der er opstillet i bilaget, anvendelse.

3. Som undtagelse fra stk. 1 og 2 kræves der ikke legitimation i forbindelse med forsikringsaftaler, der indgås af forsikringsvirksomheder, som er godkendt i henhold til direktiv 79/267/EØF, og hvis virksomhed er omfattet af nævnte direktiv, når beløbet af den eller de periodiske præmier, der skal indbetales i løbet af et år, er på 1 000 EUR eller derunder, eller ved indbetaling af en engangspræmie på 2 500 EUR eller derunder. Hvis den eller de periodiske præmier, der skal indbetales i løbet af et år, forhøjes, således at tærsklen på 1 000 EUR overstiges, skal der kræves legitimation.

3a. Som undtagelse fra stk. 2 kræves der legitimation for alle kasinokunder, der køber eller bytter spillejetoner til en værdi af 1 000 EUR eller derover.

4. Medlemsstaterne kan foreskrive, at legitimation ikke er obligatorisk for pensionsforsikringsaftaler, der indgås i medfør af en arbejdskontrakt eller den forsikredes erhvervsmæssige virksomhed, forudsat at disse aftaler ikke indeholder en tilbagekøbsklausul eller kan anvendes som sikkerhed for et lån.

5. Er der tvivl om, hvorvidt de i de foregående stykker nævnte kunder handler for egen regning, eller er der vished for, at de ikke handler for egen regning, skal de af direktivet omfattede institutter og personer træffe rimelige foranstaltninger til at indhente oplysninger om den faktiske identitet af de personer, for hvis regning disse kunder handler.

6. De af direktivet omfattede institutter og personer skal kræve denne legitimation, selv om transaktionsbeløbet er lavere end ovennævnte tærskler, så snart de har mistanke om hvidvaskning af penge.

7. De af direktivet omfattede institutter og personer er ikke underlagt legitimationskravene i denne artikel, hvis kunden er et kredit- eller et finansieringsinstitut, der er omfattet af dette direktiv.

8. Medlemsstaterne kan foreskrive, at legitimationskravene vedrørende de transaktioner, der er omhandlet i stk. 3 og 4, er opfyldt, når det konstateres, at transaktionsbeløbet skal debiteres en konto, der er åbnet i kundens navn i et kreditinstitut, der er omfattet af kravene i stk. 1.«

4) I artikel 4 og 5 ændres ordene »kredit- og finansieringsinstitutter« til »de af direktivet omfattede institutter og personer«.

5) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de af direktivet omfattede personer og institutter samt medlemmer af disses ledelse og deres ansatte til fulde samarbejder med de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge:

a) ved på eget initiativ at underrette disse myndigheder om ethvert forhold, som kunne være tegn på hvidvaskning af penge

b) ved på opfordring at give disse myndigheder alle nødvendige oplysninger i henhold til procedurerne i den relevante lovgivning.

2. De i stk. 1 nævnte oplysninger fremsendes til de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge i den medlemsstat, på hvis område det institut eller den person, der fremsender oplysningerne, befinder sig. Fremsendelsen varetages normalt af den eller de personer, som er udpeget af institutterne eller personerne i henhold til procedurerne i artikel 11, nr. 1.

3. For så vidt angår selvstændige inden for de juridiske erhverv som omhandlet i artikel 2a, nr. 5, kan medlemsstaterne udpege advokatsamfundet eller et andet hensigtsmæssigt selvregulerende organ for det pågældende erhverv som den ansvarlige myndighed som omhandlet i stk. 1 i denne artikel, og medlemsstaterne fastlægger i så fald reglerne for samarbejdet mellem disse og de sædvanlige myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende de forpligtelser, der følger af stk. 1, på selvstændige inden for de

juridiske erhverv, for så vidt angår de oplysninger, som de modtager fra en klient med henblik på at repræsentere denne i en retssag. Denne undtagelse fra de forpligtelser, der er fastlagt i stk. 1, gælder under ingen omstændigheder tilfælde, hvor der er grund til at antage, at der indhentes rådgivning med henblik på at lette hvidvaskning af penge.

4. Oplysninger, der gives myndighederne i overensstemmelse med stk. 1, kan kun udnyttes i forbindelse med bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Dog kan medlemsstaterne bestemme, at disse oplysninger også kan anvendes til andre formål.«

6) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Medlemsstaterne drager omsorg for, at de af direktivet omfattede institutter og personer afholder sig fra at udføre en transaktion, som de ved har, eller som de mistænker for at have forbindelse med hvidvaskning af penge, så længe de ikke har underrettet de i artikel 6 nævnte myndigheder herom. Disse myndigheder kan under betingelser, der fastsættes i deres nationale forskrifter, give pålæg om, at transaktionen ikke må gennemføres. Såfremt der er mistanke om, at den pågældende transaktion vil kunne føre til hvidvaskning af penge, og det ikke er muligt at undlade at udføre transaktionen, eller en sådan undladelse vil kunne forhindre retsforfølgningen af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvaskningstransaktion, foretager de pågældende institutter og personer den fornødne underretning af myndighederne umiddelbart derefter.«

7) I artikel 8 ændres ordene »kredit- og finansieringsinstitutter« til »de af direktivet omfattede personer og institutter«.

8) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Det forhold, at en person eller et institut, der er omfattet af direktivet, eller en ansat eller et medlem af ledelsen i et sådant i god tro meddeler de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, de i artikel 6 og 7 nævnte oplysninger, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke personen eller instituttet, medlemmerne af dets ledelse eller dets ansatte nogen form for ansvar.«

9) I artikel 10 ændres ordene »kredit- og finansieringsinstitutter« til »de af direktivet omfattede personer og institutter«.

10) I artikel 11 ændres ordene »kredit- og finansieringsinstitutter« til »de af direktivet omfattede personer og institutter«.

11) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

1. Medlemsstaterne drager omsorg for at udvide samtlige eller en del af dette direktivs bestemmelser til ud over de personer og institutter, der er nævnt i artikel 2a, at omfatte andre erhverv og kategorier af virksomheder, som udøver aktiviteter, der med stor sandsynlighed vil kunne udnyttes til hvidvaskning af penge.

2. I tilfælde af svig, bestikkelse eller andre ulovlige handlinger, som er til skade for eller vil kunne skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, skal de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge som omhandlet i artikel 6, og Kommissionen, i det omfang den har beføjelse hertil, samarbejde indbyrdes med det formål at forhindre og opspore hvidvaskning af penge. Til dette formål udveksler de relevante oplysninger om mistænkelige transaktioner. Oplysninger, der udveksles i så henseende, er omfattet af tavshedspligt.

3. Når selvstændige juridiske erhverv er impliceret, kan medlemsstaterne undtage advokatsamfundet og selvregulerende organer for det pågældende erhverv fra forpligtelserne i medfør af stk. 2.«

Artikel 2

Tre år efter vedtagelsen af dette direktiv foretager Kommissionen inden for rammerne af den rapport, der er omhandlet i artikel 17 i direktiv 91/308/EØF, en særlig undersøgelse af aspekter vedrørende særbehandlingen af selvstændige inden for de juridiske erhverv, kundeidentifikationen i transaktioner uden direkte kontakt og de mulige virkninger for elektronisk handel.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2001.

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

KREDIT- OG FINANSIERINGSINSTITUTTERS IDENTIFIKATION AF KUNDER (FYSISKE PERSONER) I FINANSIELLE TRANSAKTIONER UDEN DIREKTE KONTAKT

Inden for rammerne af direktivet bør følgende principper finde anvendelse i identifikationsprocedurerne i forbindelse med finansielle transaktioner uden direkte kontakt med kunden:

- i) Procedurerne bør sikre en passende identifikation af kunden.
- ii) Disse procedurer gælder, forudsat at der ikke er rimelig grund til at tro, at den direkte kontakt undgås med det formål at skjule kundens virkelige identitet, og der ikke er mistanke om hvidvaskning af penge.
- iii) Procedurerne bør ikke gælde for transaktioner, der indebærer brug af kontanter.
- iv) De interne kontrolprocedurer, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, i direktivet, bør tage særlig højde for transaktioner uden direkte kontakt.
- v) Når det institut, der foretager transaktionen (»det kontraherende institut«) som modpart har en kunde, kan identifikationen udføres ved hjælp af følgende procedurer:
 - a) Der foretages en direkte identifikation i den filial eller det repræsentationskontor af finansieringsinstituttet, der ligger nærmest kunden.
 - b) Hvis identifikationen foregår uden direkte kontakt med kunden:
 - kræves en kopi af kundens officielle identitetspapirer (eller identitetspapirenes officielle nummer). Kundens adresse skal især kontrolleres, når denne er anført på identitetspapirer (f.eks. dokumenter vedrørende transaktionen, der skal sendes anbefalet med modtagelsesbevis til kundens adresse).

- bør den første betaling i forbindelse med transaktionen foretages via en konto åbnet i kundens navn i et kreditinstitut beliggende i Den Europæiske Union eller i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Staterne kan tillade, at betalingerne foregår via anerkendte kreditinstitutter, der er etableret i tredjelande, hvor der gælder tilsvarende regler for bekæmpelse af hvidvaskning.
 - Det kontraherende institut bør omhyggeligt kontrollere, at indehaveren af den konto, gennem hvilken betalingen foretages, er identisk med kunden som anført på identifikationspapiret (eller konstateret ud fra identifikationsnummeret). I tilfælde af tvivl herom bør det kontraherende institut kontakte det kreditinstitut, hvor kontoen er åbnet for at få bekræftet kontohaverens identitet. Består der stadig tvivl, bør der anmodes om en attest fra kreditinstituttet, hvori kontohaverens identitet attesteres, og hvori det bekræftes, at identifikationen er udført korrekt, og at oplysningerne er registreret i overensstemmelse med direktivet.
- c) I tilfælde af visse forsikringstransaktioner kan legitimationskravene frafaldes, når betalingen »skal debiteres en konto, der er åbnet i kundens navn i et kreditinstitut, der er omfattet af direktivet« (artikel 3, stk. 8).
- vi) Når det kontraherende instituts modpart er et andet institut, der handler på vegne af en kunde:
- a) hvis modparten er etableret i Den Europæiske Union eller i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, behøver det kontraherende institut ikke at foretage identificering af kunden (direktivets artikel 3, stk. 7).
 - b) hvis modparten er hjemmehørende uden for Den Europæiske Union eller i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bør instituttet checke modpartens identitet (medmindre denne er velkendt) gennem et pålideligt kreditoplysningsregister. Skulle der opstå tvivl i så henseende bør instituttet søge at få bekræftet modpartens identitet gennem tredjelandets tilsynsmyndigheder. Institutet bør ligeledes træffe »rimelige foranstaltninger til at indhente oplysninger« om modpartens kunde (den faktiske ejer af transaktionsbeløbet) (direktivets artikel 3, stk. 5). Sådanne »rimelige foranstaltninger« kan række fra en simpel forespørgsel om kundens navn og adresse, når landet anvender tilsvarende legitimationskrav, til en anmodning om en attest fra modparten, hvori det erklæres, at kundens identitet er behørigt fastslået og registreret, når det pågældende land ikke anvender tilsvarende legitimationskrav.
- vii) Ovennævnte procedurer udelukker ikke brug af andre procedurer, som efter de kompetente myndigheders opfattelse giver tilsvarende sikkerhed for identifikation i finansielle transaktioner uden direkte kontakt.
-